

Timár Sándor

koreográfus, rendező

1930. október 2-án született Szolnokon, az Ugar tanyán.

Szülvárosa patinás gimnáziumában kiváló eredménnyel érettségizett, de kulák származása miatt nem vették fel sem az orvosi egyetemre, sem a *Színház- és Filmművészeti Főiskola* koreográfus szakára.

1951-ben felvételt nyert a *Molnár István* koreográfus vezetésével megalakuló *SZOT Művészegyüttesbe*, itt kezdődött hivatalos táncművészi pályafutása. Az együttes megszűnése után, 1958-ban elvállalta a *Bartók Béla Táncegyüttes* irányítását, amelyet huszonkét éven át vezetett. Itt alakította ki a néptánc tanításának új pedagógiai módszerét, amely később alapot adott a táncmozgalom elindításához, valamint az újfolklorista táncművészet és koreográfia kibontakoztatásához. Ebben a munkában nagy segítségére volt *Martin György* tánc-történész, néprajzkutató, a *Pesovár* testvérek, valamint *Halmos Béla* és *Sebő Ferenc*, akik zenei munkatársként csatlakoztak a *Bartók Táncegyütteshez*, amely a népzenei megújulás gyújtópontjává vált.

Timár Sándor a politikai enyhülésnek köszönhetően 1970-ben végül koreográfus-rendező diplomát szerzett a *Színház- és Filmművészeti Főiskolán*, majd 1971-től az *Állami Balettintézet* néptánc tanszékének tanáráként, majd tanszékvezetőjeként működött.

1980-tól tizenhat éven keresztül volt művészeti vezetője a *Magyar Állami Népi Együttesnek*, amely az általa kidolgozott újfolklorista modellt követve megújult, s itthoni és külföldi turnéi során rendkívül nagy sikerrel szerepelt.

1993-ban feleségével, *Timár Böskével* létrehozták saját társulataikat, a *Timár Kamara Táncegyüttest*, valamint a *Csillagszemű Gyermektáncegyüttest*, melyekben az oktatás a Timár-módszeren alapul. 1997-es nyugdíjba vonulása után Timár Sándor ezekben a társulatokban folytatta pedagógiai és koreográfusi munkáját. Módszere ma már a világ valamennyi földrészén ismert.

1999-ben jelent meg *Néptáncnyelven* című kötete, amely módszert ajánl a néphagyomány felélesztéséhez és a nevelésben való hasznosításához, óvodás és iskolás gyermekek, táncegyüttesek, táncházak és hivatásos táncosok néptáncnyelvének tanításához, csiszolásához.

Díjai: SZOT-díj (1971), Európa Díj a Népművészetért (1975), Erkel Ferenc-díj (1977), Állami Díj (1985), Erdemes Művész díj (1990), Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje (1997), Magyar Örökség díj (1998), Prima Prémium díj (2006), Nemzet Művésze díj (2014), Kossuth-díj (2014)